

2.

ԿԵՆՍԱՐԱՆԱԿԱՆ ԳԻՏՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐ BIOLOGY БИОЛОГИЧЕСКИЕ НАУКИ

ԷՆԵՐԳԵՏԻԿ ՓՈԽԱՆԱԿՈՒԹՅԱՆ ՀՆԱՐԱՎՈՐ ԿԱՐԳԱՎՈՐՈՒՄԸ S-100 ՍՊԻՏԱԿՈՒՑՈՎ

Ա. Ա. ՍԻՄՈՆՅԱՆ

*ՀՀ գիտության վաստակավոր գործիչ,
կենսաբանական գիտությունների դոկտոր, պրոֆեսոր,
ԳԴՀ կենսաբանության, էկոլոգիայի և առողջ ապրելակերպի ամբիոնի վարիչ*

Կ. Գ. ՀԱԳԼԻԴ

*Պրոֆեսոր, Գյոթեբուրգի համալսարանի
Նյարդակենսաբանության ինստիտուտ, Շվեդիա*

Ժ. ԲՈՂՅԵ

*Պրոֆեսոր, Ստրասբուրգի Դեղաբանության ինստիտուտի
ֆիզիկայի լաբորատորիա, Ֆրանսիա*

Սպիտակուցային մոլեկուլներն իրենց կառուցվածքային և ֆունկցիոնալ բազմազանությամբ ներկայացնում են բջջային համակարգերի կենսաբանական ֆունկցիաների մոլեկուլային հիմքը: Դրա հետ կապված իրավացի է այն կարծիքը, որ ավելի էական հաջողություններ մոլեկուլային նյարդակենսաբանության մեջ կարելի է սպասել սպիտակուցների համալիր հետազոտության բնագավառում: Նյարդասպեցիֆիկ սպիտակուցների թվում ինտենսիվ ուսումնասիրվողներից մեկը հանդիսանում է S-100 սպիտակուցը: Այդ սպիտակուցը 1965-ին ուղեղից անջատվել է Բ. Մուուրի [1] կողմից, և, ինչպես պարզվեց, հանդիսանում է Ca^{2+} -կախյալ ջրալույծ սպիտակուց 24 ԿԴա մոլեկուլային զանգվածով: Տարբերում են այդ սպիտակուցի երկու ձևեր՝ S-100a և S-100b: S-100b սպիտակուցը Zn^{2+} -ի ներկայությամբ փոխում է իր կոնֆորմացիան և դառնում հիդրոֆոր:

Բացահայտվել է S-100 սպիտակուցի մասնակցությունը սովորելու, ագրեսիվության, վախի, էլեկտրոգեն ֆունկցիաներում, նյարդային բջիջների քիմիական զգացողության, ինչպես նաև սինապսային հաղորդականության մեջ: Բերված տվյալները ցույց են տալիս S-100 խմբի սպիտակուցների հետազոտության կարևորությունը ինչպես տեսական, այնպես էլ գործնական առումներով: Միաժամանակ պետք է նշել, որ անբավարար է հետազոտված այդ սպիտակուցի կարգավորիչ դերը նյարդային բջջի էներգոգոյացման ռեակցիաների մեջ:

Պարզվել է, որ S-100-ի պարունակությունը գլխուղեղում 10^4 անգամ ավելի

մեծ է, քան այլ հյուսվածքներում: Ունենալով գլխալ տեղակայում, այդ սպիտակուցը հայտնաբերվել է նաև նեյրոնների սինապսային կառուցվածքներում: Գտնում են, որ S-100-ը սինթեզվելով գլխալ բջիջներում, կարող է թափանցել նեյրոնների մեջ և հասնել աքսոնների տերմինալներին:

Ծայրամասային նյարդային համակարգում S-100 սպիտակուցի զգալի քանակ հայտնաբերվել է Շվանյան բջիջներում:

Տարբեր կաթնասունների ուղեղում այդ սպիտակուցի պարունակությունը զգալիորեն տատանվում է: Օրինակ՝ ցուլի, ճագարի և մկան փոքր ուղեղում դրա պարունակությունը զգալիորեն գերազանցում է գլխուղեղի մյուս բաժիններին: Մինչդեռ մարդու, առնետների և գետնասկյուռի ուղեղի տարբեր բաժիններում այդ տարբերությունը մեծ չէ:

Հետագա հետազոտությունները պարզեցին, որ S-100 սպիտակուց պարունակվում է նաև այլ հյուսվածքներում (երիկամներում, փայծաղում, սրտամկանում): Ստացված այդ տվյալները փոխեցին պատկերացումները S-100-ի օրգանային և բջջային սպեցիֆիկության և տեղակայման վերաբերյալ:

Ներկայումս ընդունվում է, որ S-100-ը հանդիսանում է լայն տարածում ունեցող Ca^{2+} -կախյալ ցածրամոլեկուլային սպիտակուցների ընտանիքի ներկայացուցիչ, որին բնորոշ է հատուկ ձևով կապված Ca^{2+} -կապող դոմենը: Դեռևս քիչ է ուսումնասիրվել S-100-ի ֆունկցիոնալ նշանակությունը: Կան տվյալներ այն մասին, որ այդ սպիտակուցը նյարդային թաղանթներում կարող է կարգավորել իոնային խողովակների ֆունկցիան Ca-իոնների քանակական փոփոխությունների դեպքում: Ենթադրվում է նաև S-100-ի մասնակցությունը հիշողության մեխանիզմում: Սակայն այդ ուղղությամբ կատարված հետազոտությունների արդյունքները հակասական են:

Ելնելով նշվածից ներկայացվող աշխատանքում խնդիր է դրվել ուսումնասիրել S-100a և S-100b սպիտակուցների ազդեցությունը ԱԵՖ-ֆոսֆոհիդրոլազա ֆերմենտի կատալիտիկ ակտիվության վրա ուղեղից անջատված ենթաբջջային տարբեր ֆրակցիաներում՝ միտոքոնդրիումներում, սինապտոսոմներում և միելինում: Փորձերի առանձին սերիայով ուսումնասիրվել է S-100a և S-100b սպիտակուցների ազդեցությունը գլխուղեղից անջատված միտոքոնդրիումներում թթվածնի կլանման և օքսիդացիոն ֆոսֆորիլացման վրա:

Հետազոտության մեթոդները:

S-100 սպիտակուցը ցլիկի ուղեղից անջատվել և մաքրվել է Սուուրի եղանակով [1], Բոդյեի և աշխ. ձևափոխությամբ [2, 3], 2.5 mM էթիլենդիամինտետրաացետատի (ԷԴՏԱ) և 0.1 mM մերկապտոթեամոլի բուֆերում: S-100a-ն անջատվել է Բոդյեի և աշխ. եղանակով, որոշ փոփոխություններով: S-100b-ն անջատվել է ցինկ-կախյալ աֆինային քրոմատոգրաֆիայի եղանակով [3]:

Հետազոտությունները կատարվել են մոնոլական ավազամկան (*Meriones unguiculatus*) ուղեղից անջատված ենթաբջջային ֆրակցիաներում: Հյուսվածքի հոմոգենացումը կատարվել է ապակյա հոմոգենիզատորով՝ 0.25M սախարոզայի 0.02M տրիս-HCl բուֆերի մեջ, pH 7.4, 4°C-ում: Կորիզները անջատվել են 1000 g-ում ցենտրիֆուգմամբ, 10 րոպեի ընթացքում, իսկ միտոքոնդրիումները՝ 15000 g-ում, ժամանակը 15 րոպե: Ստացված նստվածքին ավելացրել ենք օգտագործված բուֆերը և կրկին ցենտրիֆուգել 15000 g արագությամբ: Այնուհետև միտո-

քոնդրիոմների, սինապտոսոմների և միելինային ֆրակցիաները անջատել ենք սախարոզայի խտության գրադիենտում Ուիտտակերի մեթոդով [4]:

ԱԵՖազային ակտիվությունը որոշել ենք ըստ Սկուլաչյովի [5], Սիմոնյանի ձևափոխությամբ [6]: Որպես ֆերմենտի ակտիվության չափանիշ ընդունվել է ինկուբացումից հետո ռեակցիոն միջավայրում ամօրգանական ֆոսֆատի քանակի ավելացումը, որը որոշվել է Լոուրիի սպեկտրոֆոտոմետրային եղանակով [7]: Միտոքոնդրիոմներում թթվածնի կլանման և օքսիդացիոն ֆոսֆորիլացման հետազոտության մեթոդները բերված են մեր նախորդ աշխատանքում [8]: Փորձերից ստացված տվյալները հաշվարկվել են մգ սպիտակուցի վրա, որը որոշվել է Լոուրիի և աշխ. եղանակով [9]: Հետազոտություններից ստացված տվյալների հավաստիությունը որոշվել է ըստ Ստյուդենտի t-չափանիշի [10]:

Հետազոտությունների արդյունքները:

Փորձերից ստացված արդյունքները ցույց են տվել, որ մոնոլուկան ավազամկան ուղեղից անջատված միտոքոնդրիոմներում ԱԵՖազային ակտիվությունը, ստուգիչի համեմատությամբ, S-100a սպիտակուցի ազդեցությամբ աճում է ավելի քան 2 անգամ (աղ. 1): Նույն քանակով ավելացված S-100b-ի ներգործությամբ ֆերմենտի ակտիվությունը խթանվել է գրեթե 3 անգամ:

Աղյուսակ 1.

S-100a և S-100b սպիտակուցների* ազդեցությունը մոնոլուկան ավազամկան ուղեղից անջատված ենթաբջջային ֆրակցիաների ԱԵՖազայի ակտիվության վրա (ΔP մկատոմ / մգ սպիտակուցին / 30 րոպե, 37°C-ում), $M \pm S.M.E$

Փորձի պայմանները	Ուղեղ						Լյարդ
	Միտոքոնդրիոմներ	Ակտիվացման %	Սինապտոսոմներ	Ակտիվացման %	Միելին	Ակտիվացման %	Միտոքոնդրիոմներ
Ստուգիչ	25.9 ± 2.1 (8)	-	39.5 ± 2.8 (8)	-	29.1 ± 4.2 (9)	-	13.8 ± 1.0 (8)
S-100a սպիտակուց	52.4 ± 4.6 (16) P < 0.001	102.5	43.1 ± 2.3 (12)	9.1	64.1 ± 6.9 (18) P < 0.001	120.4	13.7 ± 0.5 (16)
S-100b սպիտակուց	72.1 ± 7.6 (16) P < 0.001	178.4	46.0 ± 2.4 (12)	16.6	60.3 ± 3.4 (18) P < 0.001	107.2	14.4 ± 0.5 (16)

* S-100a և S-100b սպիտակուցներն ավելացվել են $1.4 \times 10^{-6} M$ քանակով:

Այս և մյուս աղյուսակներում փակագծերում փորձերի քանակն է:

Սինապտոսոմային ֆրակցիայում փորձարկված սպիտակուցների ազդեցությամբ, ստուգիչի համեմատությամբ, դիտվել է ԱԵՖազայի ակտիվության համեմատաբար փոքր աճ (9.1 և 16.6 տոկոս՝ S-100a և S-100b սպիտակուցների մասնակցությամբ՝ համապատասխանաբար):

Ուղեղի միելինային ֆրակցիայում ավելացված սպիտակուցները նույնպես զգալիորեն խթանում են ԱԵՖազայի կատալիտիկ ակտիվությունը (120 և 107 %-ով՝ համապատասխանաբար):

Կարևոր հետաքրքրություն է ներկայացնում ԱԵՖազայի ակտիվության վրա նյարդասպեցիֆիկ S-100 սպիտակուցների ազդեցության համեմատական ու-

սումնասիրությունը ավագամկան լյարդից անջատված միտոքոնդրիումներում (աղ. 1.): Ստացված տվյալները ցույց են տալիս, որ փորձի նույն պայմաններում լյարդի միտոքոնդրիումներին ավելացված S-100 սպիտակուցների ազդեցությամբ ֆերմենտի ակտիվության մեջ նկատելի տեղաշարժ չի դիտվում:

Լյարդի միտոքոնդրիումներում ֆերմենտի ակտիվության նման պատկեր դիտվում է նաև, երբ հետազոտված սպիտակուցները համատեղ ավելացվում են Ca^{2+} -ի կամ Zn^{2+} -ի հետ (աղ. 2.): Դա թույլ է տալիս ենթադրել, որ S-100a և S-100b սպիտակուցներով ԱԵՖազայի կատալիտիկ ակտիվության խթանումը ուղեղի ենթաբջջային գոյացություններում հանդիսանում է միայն նյարդային բջիջներին բնորոշ սպեցիֆիկ պրոցես:

Հետազոտություններից կարևոր արդյունքներ են ստացվել նաև S-100a և S-100b սպիտակուցների՝ Ca^{2+} -ի և Zn^{2+} -ի իոնների հետ համատեղ փորձարկումից, որպես ԱԵՖ-ֆոսֆոհիդրոլազայի ակտիվատորների: Ինչպես ցույց են տվել ստացված արդյունքները (աղ. 2) Ca^{2+} -ի և S-100a-ի համատեղ ավելացման դեպքում ԱԵՖազայի ակտիվությունը մոնոլուկան ավագամկան ուղեղի միտոքոնդրիումներում աճում է 32.5 %-ով՝ միայն Ca^{2+} պարունակող նմուշների համեմատությամբ: Փորձի նույն պայմաններում Zn^{2+} -ի և S-100b սպիտակուցի ներկայությամբ ֆերմենտի ակտիվությունը աճել է 12.8 և 11.9 %-ով (ցինկի 0.5 և 0.1 mM խտության դեպքում՝ համապատասխանաբար):

Աղյուսակ 2.

S-100a և S-100b սպիտակուցների և երկվալենտ կատիոնների ազդեցությունը ԱԵՖազային ակտիվության վրա մոնոլուկան ավագամկան ուղեղի ենթաբջջային ֆրակցիաներում

(ΔP մկատոմ / մգ սպիտակուցին / 30 րոպե), $M \pm S.M.E$

Փորձի պայմանները	Ուղեղ					Լյարդ
	Միտոքոնդրիումներ	Ակտիվացման %-ը	Սինապտոսոմներ	Միելին	Ակտիվացման %-ը	
Ca^{2+} 0.5mM	76.2 $\pm$ 9.5 (16)	-	51.7 $\pm$ 2.5 (12)	107.0 $\pm$ 12.2 (18)	-	23.3 $\pm$ 0.6 (16)
Ca^{2+} 0.5mM S-100a	101.0 $\pm$ 7.9 (16) $P < 0.05$	32.5	53.3 $\pm$ 2.7 (12)	138.1 $\pm$ 8.6 (18) $P < 0.05$	29	23.9 $\pm$ 0.9 (16)
Zn^{2+} 0.5mM	142.7 $\pm$ 7.7 (16)	-	52.5 $\pm$ 1.7 (8)	95.1 $\pm$ 5.3 (18)	-	19.7 $\pm$ 0.6 (16)
Zn^{2+} 0.5mM S-100b	161.0 $\pm$ 8.3 (16)	12.8	55.8 $\pm$ 1.9 (8)	128.4 $\pm$ 13.2 (18) $P = 0.05$	35	19.5 $\pm$ 1.0 (16)
Zn^{2+} 0.1mM	119.7 $\pm$ 7.5 (16)	-	54.4 $\pm$ 2.7 (8)	73.4 $\pm$ 7.5 (16)	-	17.4 $\pm$ 0.5 (16)
Zn^{2+} 0.1mM S-100b	134.0 $\pm$ 9.7 (16) $P < 0.4$	11.9	58.3 $\pm$ 2.8 (8)	135.8 $\pm$ 23.3 (16) $P < 0.01$	85	18.4 $\pm$ 0.6 (16)

Սինապտոսոմային ֆրակցիայում էական փոփոխություններ Աեֆազայի կատալիտիկ ակտիվության մեջ S-100a և S-100b սպիտակուցների և համապատասխան իոնների համատեղ ավելացման դեպքում չեն դիտվել:

Ուսումնասիրված սպիտակուցների և Ca^{2+} -ի կամ Zn^{2+} -ի համատեղ ավելացման դեպքում Աեֆազայի ակտիվության հավաստի աճ դիտվել է ուղեղի միելինային ֆրակցիայում: Օրինակ, Ca^{2+} -ի և S-100a-ի համատեղ ազդեցությամբ ֆերմենտի ակտիվացման աճը կազմել է 29.0% միայն Ca^{2+} -ի համեմատությամբ: S-100b սպիտակուցով ֆերմենտի ակտիվացման աճը Zn^{2+} -ի ներկայությամբ հակադարձ համեմատական է ավելացված ցինկի կոնցենտրացիային՝ 0.5 mM Zn^{2+} -ի ավելացման դեպքում այն կազմել է 35, իսկ 0.1 mM-ի դեպքում 85%:

Մեր հետազոտություններում կարևոր տվյալներ են ստացվել ուղեղից անջատված միտոքոնդրիումներում թթվածնի կլանման և օքսիդացիոն ֆոսֆորիլացման վրա S-100a և S-100b սպիտակուցների ազդեցության վերաբերյալ: Ցույց է տրվել, որ այդ սպիտակուցների ավելացման դեպքում, ստուգիչ փորձերի համեմատությամբ, միտոքոնդրիումներում թթվածնի կլանման մեջ տեսանելի տեղաշարժեր չեն դիտվում (աղ. 3): Սակայն հավաստի ճնշվում է անօրգանական ֆոսֆատի էսթերիֆիկացումը: Այդ դեպքում ստուգիչ փորձերի համեմատությամբ S-100a-ի ներկայությամբ էսթերիֆիկացված ֆոսֆատի քանակը կրճատվել է 43, իսկ S-100b-ի ազդեցությամբ՝ 24%-ով: Դրա հետ կապված զգալիորեն փոքրացել է օքսիդացման և ֆոսֆորիլացման գործակիցը՝ P/O-ն (37 և 23%-ով S-100a-ի և S-100b-ի ավելացման դեպքում՝ համապատասխանաբար):

Այսպիսով, հետազոտություններից ստացված արդյունքները թույլ են տալիս եզրակացնել, որ S-100a և S-100b սպիտակուցների ներկայությամբ նկատելիորեն ակտիվանում է գլխուղեղի տարբեր կառուցվածքների մակրոոբզերի կատաբոլիզմը: Այդ պրոցեսը հատկապես ինտենսիվ ընթանում է ուղեղից անջատված միտոքոնդրիումներում և միելինային ֆրակցիայում, իսկ սինապտոսոմներում միայն աճի միտում է դիտվում: Նույն փորձակենդանիների լյարդից անջատված միտոքոնդրիումներում ուսումնասիրված սպիտակուցների ազդեցությամբ Աեֆազայի ակտիվությունն էական փոփոխությունների չի ենթարկվում:

Աղյուսակ 3.

Թթվածնի կլանման և օքսիդացիոն ֆոսֆորիլացման ինտենսիվությունը ուղեղի միտոքոնդրիումներում S-100a և S-100b սպիտակուցների ազդեցությամբ (ΔO և ΔP մկատոմներով / մգ սպիտակուցին), $\text{M} \pm \text{S.M.E}$

Փորձի պայմանները	ΔO	ΔP	P / O
Ստուգիչ	3.34 ± 0.37 (22)*	2.09 ± 0.16 (22)	0.66 ± 0.09 (22)
S-100a	3.12 ± 0.33 (30)	1.20 ± 0.17 (30) $P < 0.001$	0.42 ± 0.04 (30) $P < 0.001$
S-100b	3.10 ± 0.09 (31)	1.59 ± 0.14 (31) $P < 0.01$	0.51 ± 0.04 (31) $P < 0.5$

* Փորձերի քանակը

Բերված արդյունքները վկայում են, որ S-100a և S-100b նյարդասպեցիֆիկ սպիտակուցների ներկայությամբ գլխուղեղի միտոքոնդրիումներում փեղեկվում է օքսիդացիոն ֆոսֆորիլացումը, շնչառությունը անջատվում է ֆոսֆատի էսթերիֆիկացումից և գերակշռում է ազատ օքսիդացումը: Միտոքոնդրիումներում խթանվում է միջանկյալ մակրոէրգային միացությունների ճեղքումը և աճում է ազատ էներգիայի հոսքը: Այդ պրոցեսում կարևոր նշանակություն ունի ԱԵՖազայի կատալիտիկ ակտիվության խթանումը, որը տեղի է ունենում ավելացված սպիտակուցների ազդեցությամբ:

Գրականության և մեր փորձարարական տվյալների հիման վրա կարելի է եզրակացնել՝ S-100 սպիտակուցը ինքնատիպ մակրոմոլեկուլային մոդուլատոր է, ընդունակ ուղղակի կամ անուղղակի ներգործել նեյրոններում էներգետիկ և մետաբոլային այլ պրոցեսների վրա: Ենթադրվում է, որ այդ ազդեցությունը միջնորդավորված է մեմբրանային, ցիտոպլազմային և կորիզային բազմաթիվ ֆերմենտների ակտիվության ալոստերիկ կարգավորման տիպով:

ԳՐԱԿԱՆՈՒԹՅՈՒՆ

1. **Moore B. W.** A soluble protein characteristic of the nervous system // Biochem. Biophys. Res. Commun., 1965, V. 19, P. 793-744.
2. **Baudier J., Gerard D.** Ion-binding to S-100 protein: Structural changes induced by calcium and zinc on S-100a and S-100b protein // Biochemistry, 1983, V. 22, P. 3360-3369.
3. **Baudier J., Holtzcherer Ch, Gerard D.** Zink-dependent affinity chromatography of the S-100b protein on phenyl sepharose. A rapid purification method // FEBS Lett., 1982, V.148, P. 231-234.
4. **Whittaker V. P.** In: Methods separation of subcellular struct. components // Univ. Press, Cambridge, 1963, P. 109-126.
5. **Skulachev V. P.** The correlation of oxidation and phosphorylation in respiratory chain // Monography, published by Acad. Sci. USSR, 1962.
6. **Simonyan A. A., Stepanyan R. A., Voskanyan L. A.** The intracellular localization of ATPase in hens brain during ontogenetic development // Biol. J. Armenia, 1978, V. 31, N 11, P. 1181-1186.
7. **Lowry O. H., Lopez J. A.** The determination of inorganic phosphate in the presence of labile phosphate ester // J. Biol. Chem., 1946, V.162, P. 421-428.
8. **Симомян А. А.** Некоторые стороны энергетического обмена в онтогенезе кур // Монография, Изд. АН АрмССР, Ереван, 1970.
9. **Lowry O. H., Rosebrough N. J., Farr A. L., Randall R. J.** Protein measurement with the folin phenol reagent // J. Biol. Chem., 1951, V. 193, P. 265-275.
10. **Бессмертный Б. С.** Математическая статистика в клинической, профилактической и экспериментальной медицине // М.: Медицина, 1967, 244 с.

ВОЗМОЖНАЯ РЕГУЛЯЦИЯ ЭНЕРГЕТИЧЕСКОГО МЕТАБОЛИЗМА БЕЛКОМ S-100

**А. А. СИМОНЯН
К. Г. ХАГЛИД
Ж. БОДЬЕ**

Под влиянием белков S-100a и S-100b заметно повышается активность АТФ-фосфогидролазы, и стимулируется катаболизм макроэргов в головном мозгу. Этот процесс особенно интенсивно проте-

кает в изолированных митохондриях и миелиновой фракции мозговой ткани Монгольской песчанки (*Meriones unguiculatus*) и менее заметно в синапсоммах. Однако определенных сдвигов в АТФазной активности в митохондриях печени песчанки не наблюдается.

Под влиянием белков S-100a и S-100b окислительное фосфорилирование в митохондриях головного мозга разобщается. В этом процессе важное значение придается каталитической активности АТФазы. Можно допустить, что S-100 белок со своими субъединицами (S-100a и S-100b) является своеобразным макромолекулярным модулятором, способным прямо или косвенно влиять на энергетические и другие метаболические процессы в нейронах.

POSSIBLE REGULATION OF S-100 PROTEIN ENERGETIC METABOLISM

A. A. SIMONYAN

K. G. HAGLID

J. BAUDIER

Under the influence of S-100a and S-100b proteins the activity of ATP-phosphohydrolases increases and macroergs in the brain significantly catabolism is stimulated. This process intensively proceeds particularly in the isolated mitochondria and myelin fractions of brain tissue of the Mongolian gerbil (*Meriones unguiculatus*) and is less visible in synaptosomes. However, certain shifts in the ATPase activity in liver mitochondria gerbil are not observed.

Under the influence of S-100a and S-100b proteins the oxidative phosphorylation in the mitochondria of brain uncouples. In this process the most important is catalytic activity of ATPase. It is possible to assume that S-100 protein with their subunits (S-100a and S-100b) is considered as type of macromolecular modulator which is capable of directly or indirectly affecting on the energetic and other metabolic processes in neurons.

СОВРЕМЕННЫЕ ПРЕДСТАВЛЕНИЯ ОБ ЭТИО- ПАТОГЕНЕТИЧЕСКИХ АСПЕКТАХ ЦИРРОЗА ПЕЧЕНИ

А. А. СИМОНЯН

*Заслуженный деятель науки РА, профессор,
заведующий кафедрой биологии, экологии и здорового образа жизни ГГУ*

А. С. МАРГАРЯН

*Кандидат биологических наук, доцент,
преподаватель ГГУ*

Л. А. СИМОНЯН

Кандидат медицинских наук, доцент

**Институт биохимии им. Г. Бунятыана НАН РА
Кафедра биологии, экологии и здорового образа жизни ГГУ
Кафедра медико-биологических дисциплин МГОСГИ РФ**

Болезни органов пищеварительного тракта отличаются многообразием клинических и морфологических признаков. Они включают первичные (самостоятельные) заболева-